

اجلاس آینده:

ترسیم مسیری به سوی صلح مبتنی بر هویت مشترک

۱۹ مهر ۱۴۰۳

بشریت چه آینده‌ای را برای خود متصور است و برای تحقق این آینده چه اقداماتی باید انجام دهیم؟ جامعه جهانی بهائی تأکید کرد که دستیابی به صلح پایدار مستلزم تغییری اساسی در آگاهی بشریت است؛ تغییری که به رسمیت شناختن وحدت اساسی خانواده بشری را در بر داشته باشد.

جامعه جهانی بهائی توصیه کرد که به رسمیت شناختن هویت مشترک بشریت، پیامدهای گسترده‌ای برای نحوه برخورد بشریت با حکمرانی جهانی و روابط بین‌الملل دارد.

دنیل پرل (Daniel Perell)، نماینده دفتر جامعه جهانی بهائی نیویورک، در یکی از رویدادهای جامعه جهانی بهائی در مورد مفهوم هویت مشترک توضیح داد و گفت: «وابستگی متقابل بشریت مستلزم آن است که هویت‌های محدود شده در طی تاریخ، چه با تعریف ملیت، مذهب یا نژاد، جای خود را به فهمی فراگیر از بشریت مشترک ما به‌عنوان هویت اصلی‌مان بدهند. می‌توانیم از خود بپرسیم «اگر ما واقعاً این وابستگی متقابل را بپذیریم، سیاست‌ها و سیستم‌های ما چگونه خواهند بود؟» آقای پرل همچنین توضیح داد که چگونه به رسمیت شناختن بشریت مشترک ما، مستلزم بازاندیشی در ساختارهای حکمروایی جهانی، بر اساس اصولی مانند عدالت و وحدت است. او تأکید کرد: «رویکردی جدید باید ظهور کند، رویکردی که در آن کرامت هر فرد بتواند به‌طور کامل بیان شود و توانایی‌های بالقوه همه افراد بالفعل شوند.»

جامعه جهانی بهائی نیویورک — سازمان ملل متحد به تازگی نشست تاریخی سران آینده را به پایان رساند. این گردهمایی توسط آنتونیو گوترش (Antonio Guterres)، دبیرکل سازمان ملل متحد، برای رسیدگی به چالش‌های فوری جهانی و ترسیم مسیری برای حرکت به سوی جهانی صلح‌آمیزتر و پایدارتر برگزار شد. پیش از این رویداد مهم، دو روز با عنوان «روزهای اقدام»، برای تعامل جامعه مدنی در نظر گرفته شد. هر دو رویداد، به عنوان بخش‌های کلیدی تلاشی گسترده‌تر برای تقویت همکاری بین‌المللی و ایجاد اجماع در مورد مسائل جهانی کنونی و در حال ظهور، نقشی اساسی ایفا کردند.

مشارکت جامعه جهانی بهائی در روزهای اقدام، که در مقر سازمان ملل برگزار شد، چشمگیر و متنوع بود. جامعه جهانی بهائی ۱۴ رویداد جانبی رسمی را سازماندهی یا به‌طور مشترک تهیه کرد و با مأموریت‌های دولتی متعدد در سازمان ملل و آژانس‌های وابسته به آن همکاری نمود. همچنین، نمایندگان جامعه جهانی بهائی در ۱۲ رویداد که توسط سایر سازمان‌ها برگزار شد، برنامه‌هایی را ارائه یا نظامت کردند.

جامعه جهانی بهائی، در تمام این فعالیت‌ها بر لزوم قرار دادن وابستگی متقابل بشریت در قلب سیستم‌های حکمروایی جهانی تأکید داشت. جامعه جهانی بهائی، در طول مشارکت خود در روزهای اقدام و رویدادهای مرتبط با آن، به بررسی یک سوال محوری پرداخت:

جامعه جهانی بهائی و «ائتلاف برای سازمان ملل متحدی که نیاز داریم»، (the UN We Need) به صورت مشترک رویدادی را با عنوان «پس از سپتامبر- پس از اجلاس آینده» (Beyond September - After the Summit of the Future) در دفاتر جامعه جهانی بهائی در نیویورک برگزار کردند. از جمله شرکت کنندگان در این گفت‌وگو پائولا ناروائز اوهدا (Paula Narváez Ojeda)، سفیر شیلی در سازمان ملل؛ آقای گای رایدر، معاون دبیرکل سازمان ملل در امور سیاست‌گذاری؛ و خانم ماریا فرناندا اسپینوزا (María Fernanda Espinosa)، مدیرعامل GWL Voices بودند. آقای پرل، که ناظم این جلسه بود، بر نقش اجلاس آینده در تقویت اعتماد به سازمان ملل و در میان کشورهای عضو تأکید کرد.

جامعه جهانی بهائی در این رویداد، همچنین فیلمی ۸ دقیقه‌ای را که خود تهیه کرده بود، به نمایش گذاشت. این فیلم تأملات تفکر برانگیز تعدادی جوان از جوامع بهائی سراسر جهان را نمایش می‌دهد که در مورد نیروی بالقوه اجلاس برای ایجاد درک جدیدی از مسئولیت جمعی و جهانی صلح‌آمیز، صحبت می‌کنند.

گای رایدر (Guy Ryder)، معاون دبیرکل سازمان ملل در امور سیاست‌گذاری، در سخنان افتتاحیه خود در نشستی به میزبانی جامعه جهانی بهائی، بر اهمیت این تلاش‌ها تأکید کرد: «من فکر می‌کنم هیچ مکانی بهتر از اینجا برای آغاز روزهای اقدام و سپس اجلاس آینده وجود ندارد. مردم، سازمان‌ها و کسانی که شما را همراهی کرده‌اند، در پیشبرد این فرایند بسیار مؤثر و الهام‌بخش بوده‌اند.»

جامعه جهانی بهائی رویدادی با عنوان «فضایی برای خوش‌بینی: پیش‌شرط موفقیت در دوران چالش‌برانگیز»، در مقر سازمان ملل برگزار کرد. این رویداد، نمایندگان کشورهای عضو، مقامات سازمان ملل و فعالان جامعه مدنی را گرد هم آورد تا به بررسی ریشه‌ها و نقش خوش‌بینی در مقابله با چالش‌های جهانی بپردازند و در عین حال دیدگاهی امیدوارانه نسبت به آینده بشریت ترویج دهند.

در رویداد «فضایی برای خوش‌بینی» که توسط جامعه جهانی بهائی (BIC) برگزار شد، یک فیلم پنج دقیقه‌ای که با همکاری «بنیاد بودایی تسه‌چی» تولید شده بود، به نمایش درآمد. این فیلم شامل سخنانی از لیلیان نکونزیماننا (Liliane Nkunzimana)، یکی از نمایندگان جامعه جهانی بهائی بود.

در آستانه برگزاری اجلاس آینده، مجمع حکمروایی جهانی و جامعه جهانی بهائی، به طور مشترک رویدادی را با عنوان «منشور دوم سازمان ملل: نوسازی سازمان ملل برای نسلی جدید» برگزار کردند. بانی دوگال، نماینده ارشد جامعه جهانی بهائی در سازمان ملل، پس از این رویداد در مورد اهمیت اجلاس گفت: «در حالی که بی‌تردید پیشرفت‌های بزرگی در دهه‌های گذشته حاصل شده است، مقیاس و پیچیدگی چالش‌های جهانی به سرعت در حال پیشی گرفتن از سیستم‌هایی هستند که برای پاسخگویی به آن‌ها طراحی شده‌اند.»

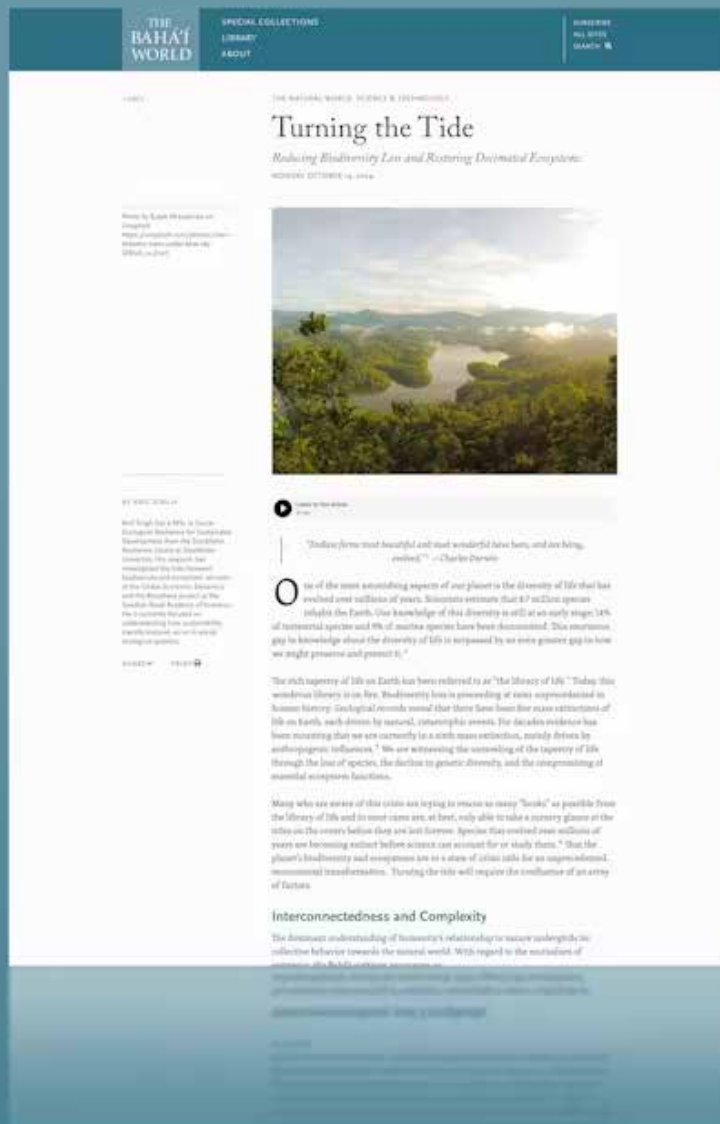

اجلاس آینده، فرصتی مهم برای بشریت است تا در مسیر رسیدن به آینده دلخواه خود، گام‌های موثری بردارد. مشارکت جامعه جهانی بهائی در اجلاس شامل ارائه بیانیه‌ای با عنوان «پیشگامان: نقش جوانان در یک اجتماع جهانی در حال رشد» بود که بر نیروی بالقوه عظیم جوانان در ارتقای تحول اجتماعی تأکید می‌کرد. جامعه جهانی بهائی یک جلسه «دیدار و گفت‌وگو» برای جوانان برگزار کرده و از آن‌ها دعوت نمود تا دیدگاه‌های خود را درباره آنچه می‌توان در طول اجلاس و پس از آن به دست آورد، به اشتراک بگذارند. سسیلیا شیرمایستر از دفتر جامعه جهانی بهائی نیویورک، در رویدادی که توسط جامعه جهانی بهائی با محوریت جوانان برگزار شد، اظهار داشت: «ما نظرات دلگرم‌کننده بسیاری در مورد اهمیت همدلی در نحوه تعاملان با یکدیگر و نیاز به گسترش حس هویت خود به یک جمع گسترده‌تر (اینکه رفاه بشریت را با رفاه خودمان گره‌خورده ببینیم) شنیدیم.»

در طول روزهای اقدام، همزمان با روز جهانی صلح، جامعه جهانی بهائی یک رویدادی جانبی برای بررسی نقش مجمع عمومی در تکمیل کار شورای امنیت به صورت مشترک برگزار کرد. این رویداد جانبی با همکاری مأموریت‌های دائمی پرتغال، کاستاریکا، اکوادور و لیختنشتاین و همچنین مرکز پژوهش سیاست‌گذاری دانشگاه سازمان ملل برگزار شد. خانم نکونزیمان که مدیریت این رویداد را بر عهده داشت، گفت: «واضح است که تلاش برای دستیابی به صلحی پایدار همچنان اولویت اصلی بسیاری از مردم است؛ صلحی که نه تنها بر فقدان خشونت، که بر شکوفایی واقعی جوامع استوار باشد.» این گردهمایی با سخنان افتتاحیه فیلمون یانگ (H.E. Philmon Yang)، رئیس هفتادونهمین نشست عمومی سازمان ملل آغاز شد: «صلح نه تنها برای برنامه توسعه پایدار ۲۰۳۰ از اهمیتی اساسی برخوردار است، بلکه در قلب خود سازمان ملل متحد قرار دارد.» او افزود: «پیشبرد صلح، سنگ بنای موضوعی است که برای هفتادونهمین اجلاس مجمع عمومی سازمان ملل انتخاب کرده‌ام. وحدت در کثرت برای پیشبرد صلح، توسعه پایدار و کرامت انسانی برای همه، در همه جا.»

از جمله مشارکت‌های جامعه جهانی بهائی در اجلاس، انتشار بیانیه‌ای با عنوان «استقبال از وابستگی متقابل: اساسی برای جهان در حال گذار» بود. این بیانیه بر ضرورت قرار دادن وابستگی متقابل بشریت در قلب نظام‌های حکمروایی جهانی تأکید می‌کند.

انتشارات عالم بهائی:

مقاله‌ای جدید با اشاره به کاهش تنوع زیستی بر بازسازی رابطه با طبیعت تأکید می‌کند

۲۴ مهر ۱۴۰۳

مرکز جهانی بهائی — با عمیق‌تر شدن بحران‌های زیست محیطی، تلاش‌ها برای بازنگری در رابطهٔ بشر با طبیعت و جست‌وجوی راه‌حل‌های مؤثر، از هر زمان دیگری ضروری‌تر هستند.

این ایده در مقاله‌ای جدید، که در وب‌سایت عالم بهائی منتشر شده، خاطرنشان شده است. مقالهٔ مزبور بررسی می‌کند که چگونه افراد، جوامع و مؤسسات، می‌توانند به ایجاد آینده‌ای پایدارتر کمک کنند.

مقالهٔ «تغییر روند: کاهش میزان از بین رفتن تنوع زیستی و بازسازی اکوسیستم‌های ویران شده» سؤالاتی اساسی در مورد بحران تنوع زیستی زمین را بررسی می‌کند: چگونه می‌توان در رابطهٔ فردی خود با طبیعت، برای ایجاد دنیایی هماهنگ‌تر و پایدارتر بازنگری کرد؟ چگونه می‌توان ارادهٔ جمعی را برای حفظ و بازسازی اکوسیستم‌های طبیعی بسیج کرد؟ و چگونه می‌توان حکمروایی محلی، منطقه‌ای و جهانی را برای رسیدگی به چالش‌های مرتبط با کاهش تنوع زیستی و تخریب اکوسیستم‌ها، منسجم‌تر و یکپارچه‌تر کرد؟

وب‌سایت عالم بهائی شامل مجموعه مقالاتی است که مهم‌ترین مسائل زمان ما را بررسی کرده و سعی می‌کنند بینش‌های جدیدی را از آموزه‌های بهائی و تجربهٔ جامعهٔ جهانی بهائی ارائه دهند.

آذربایجان:

بازاندیشی مسیر صلح از طریق هماهنگی علم و دین

۲۹ مهر ۱۴۰۳

باکو، آذربایجان — آیا هماهنگی بین علم و دین می‌تواند در اجتماع‌هایی در سرتاسر جهان که با افراط‌گرایی مذهبی و شک‌گرایی علمی دست و پنجه نرم می‌کنند، راهی به سوی صلح پایدار ارائه دهد؟ این پرسش محوری در کنفرانس ملی اخیر در آذربایجان مورد بررسی قرار گرفت. این کنفرانس توسط جامعه بهائی آذربایجان و با همکاری کمیته دولتی انجمن‌های مذهبی آن کشور سازماندهی شد. این کنفرانس، با عنوان «صلح جهانی: وحدت علم و دین» حدود ۸۰ شرکت‌کننده، از جمله نمایندگان مجلس و دیگر مقامات، دانشگاهیان، روزنامه‌نگاران و نمایندگان جوامع مذهبی مختلف را گرد هم آورد. هدف این گردهمایی بررسی این موضوع بود که نه علم و نه دین به تنهایی برای دستیابی به صلح کافی نیستند، بلکه تلفیق هماهنگ آن‌هاست که می‌تواند بینش‌ها و انگیزه‌های لازم برای اقدامی که منجر به تحول شود را فراهم کند.

رمضان عسگرلی (Ramazan Asgarli)، از اعضای محفل روحانی ملی بهائیان آذربایجان، درباره اصل هماهنگی علم و دین توضیح داد: «برای اندیشیدن به صلح و انجام اقدامات عملی، ما دانش خود را از دو نظام می‌گیریم: علم و دین.» او افزود: «یکی از این نظام‌ها اسرار طبیعت را برای ما آشکار می‌کند... و قدرت کشف امور در قلمرو مادی را از طریق پژوهش فکری به ما می‌دهد، در حالی که دیگری به ما کمک می‌کند تا در مسیر زندگی حرکت کنیم و به دنبال معنا بگردیم. ... اما هر دو در خدمت بهروزی انسان هستند.»

صلح جهانی نه تنها ممکن است بلکه اجتناب‌ناپذیر است

سیاوش حیدروف (Sayavush Heydarov)، معاون کمیته دولتی کار با سازمان‌های مذهبی، بر اهمیت این کنفرانس تأکید کرد و گفت: «جهان ما با مصیبت‌های متعددی مواجه است. ما باید به دنبال چاره‌ای برای التیام زخم‌ها و ترسیم مسیری به سوی صلح جهانی باشیم. در این مسیر باید به دقت نقش‌هایی که علم و دین در هدایت ما به سوی آن مقصد ایفا می‌کنند را مورد توجه قرار دهیم.»

آقای عسگرلی با استناد به سندی از بیت العدل اعظم با عنوان «وعدۀ صلح جهانی»، دیدگاهی در مورد مسیر دستیابی به صلح ارائه کرد و گفت:

«برای اولین بار در تاریخ بشر هر فرد قادر است که تمامی کرۀ زمین را با بی‌شمار مردمان متنوع‌اش در یک چشم‌انداز واحد مشاهده نماید. صلح عمومی نه تنها ممکن، بلکه اجتناب‌ناپذیر است و مرحله‌ی بعدی در سیر تکامل این سیاره می‌باشد.»
فرح عسگروا (Farah Asgarova)، مدیر این کنفرانس و یکی از اعضای دفتر امور خارجی بهائیان کشور، این ادعای قدرتمند را شرح داد و تأکید کرد که مفهوم صلح در دیانت بهائی صرفاً به معنای عدم وجود درگیری و اختلاف نیست، بلکه نیاز به دگرگونی اساسی در ساختارهای اجتماعی بر اساس اصول معنوی مانند هماهنگی علم و دین، تساوی زن و مرد و یگانگی بشریت است.

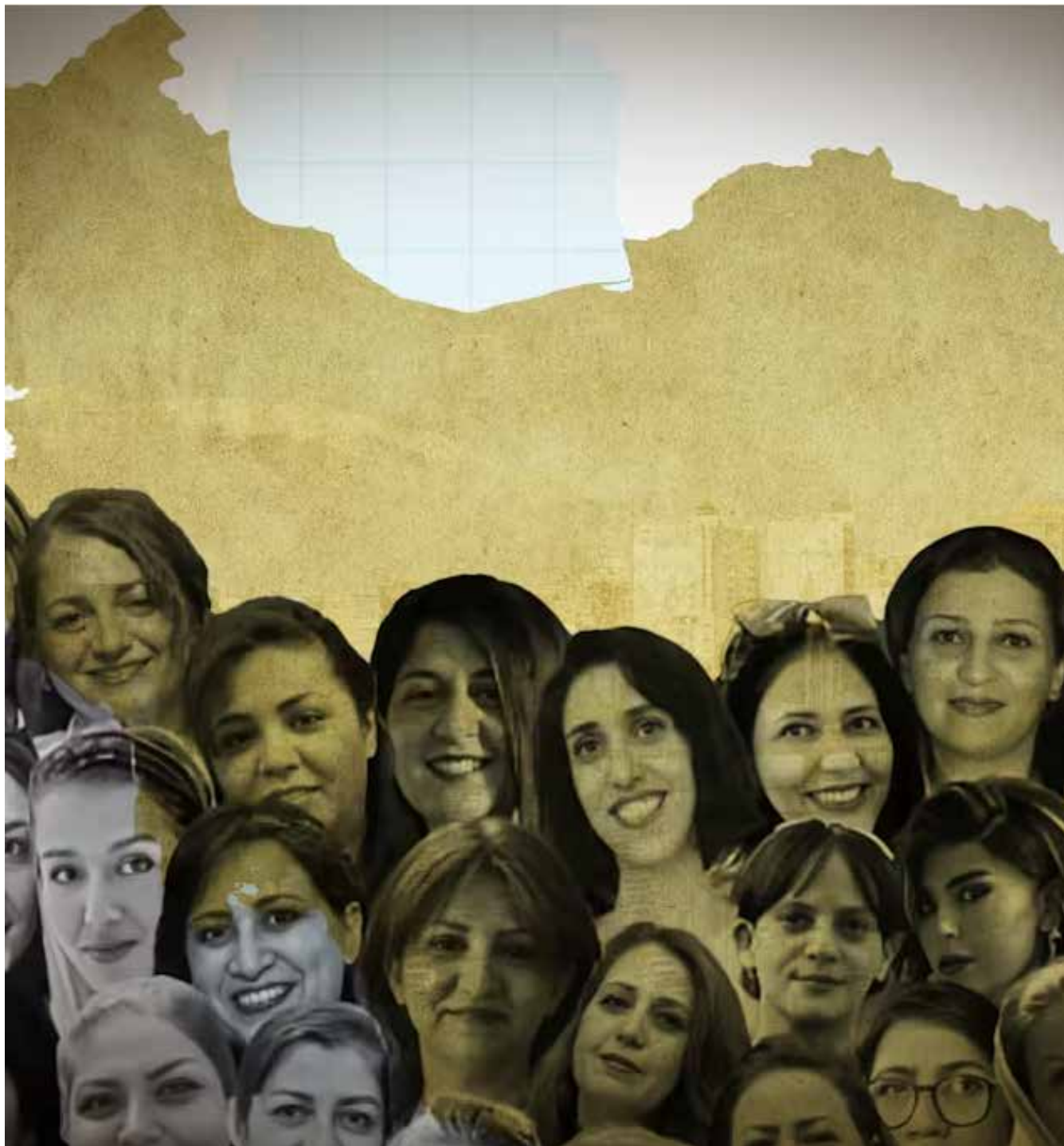
پرداختن به تصورات غلط رایج در مورد طبیعت انسان

شرکت‌کنندگان در گفت‌وگوهای خود بررسی کردند که چگونه اصل هماهنگی علم و دین می‌تواند بینش‌هایی را در مورد چالش‌های اجتماعی مانند افراط‌گرایی مذهبی ارائه دهد. آقای عسگرلی تأکید کرد که این اصل، رویکردی منطقی به درک طبیعت انسان و اجتماع را تشویق کرده و در عین حال از آموزه‌های معنوی بهره می‌گیرد که ظرفیت بالقوه‌ی والای ما را تأیید می‌کنند. او توضیح داد که یکی از موانع اصلی دستیابی به صلح، تصور غلط رایج درباره‌ی ماهیت انسان است که اغلب بررسی نمی‌شود. او گفت: «پرخاشگری و درگیری بر نظام‌های اجتماعی، اقتصادی و مذهبی جهان تسلط دارد و سبب شده بسیاری باور کنند که چنین رفتاری ذاتی و تغییرناپذیر است.» او ادامه داد: «این دیدگاه تضادهایی را در روابط ایجاد می‌کند: در حالی که بسیاری از مردم در سراسر جهان به دنبال صلح و هماهنگی هستند، همزمان می‌پذیرند که طبیعت انسان ذاتاً خودخواه و پرخاشگر است و این طرز تفکر باعث می‌شود پیشرفت و صلح دست نیافتنی به نظر برسند.»
آقای عسگرلی دیدگاه جایگزینی را ارائه کرد: «با بازتعریف طبیعت انسان به‌عنوان موجودی با ظرفیت شرافت و صلح، می‌توانیم با درکی بسیار متفاوت از نیروی بالقوه‌ی انسانی، در جهت همسو کردن ساختارهای اجتماعی و نظام‌های آموزشی خود کار کنیم؛ درکی که می‌تواند شرایط اجتماعی را برای پرورش صلح، به جای درگیری و اختلاف فراهم کند.»

نقطه‌ی عطفی در یک گفت‌وگوی ملی

شرکت‌کنندگان خاطرنشان کردند که این کنفرانس، نشست ملی منحصر به فردی را برای تأمل درباره‌ی ایجاد صلح از طریق دیدگاه‌های مختلف ارائه کرده و نقطه‌ی عطفی در عمیق‌تر کردن گفت‌وگوی ملی جاری در زمینه‌ی هماهنگی و پیشرفت اجتماعی به شمار می‌رود. یادگار ممدلی (Yadigar Mammadli)، رئیس اداره‌ی رسانه در مرکز چندفرهنگی بین‌المللی باکو، بر اهمیت گفت‌وگوهای فراگیر تأکید کرد. او گفت: «امنیت و نجات بشریت در صلح جهانی نهفته است. چگونه می‌خواهیم آن را بسازیم؟ ما باید از دیدگاه‌های مختلف در مورد آن صحبت کنیم. من از جامعه‌ی بهائی برای چنین ابتکار شجاعانه‌ای تشکر می‌کنم.»
این کنفرانس همچنین تأملاتی بر نقش جوامع مذهبی در پرورش صلح را برانگیخت. توران عرفان (Turan Irfan)، یک محقق دینی، اظهار داشت: «خوشحالم که بهائیان (آذربایجان) گفت‌وگویی را در مورد چنین موضوع چالش برانگیزی آغاز کرده و آن را به کانون گفت‌وگویی در حال گسترش تبدیل کردند.»
تأثیر این کنفرانس فراتر از خود رویداد بوده و برنامه‌هایی برای ادامه‌ی این گفت‌وگوها در محیط‌هایی کوچک‌تر در طول سال در دست اجرا است که منتهی به سمینار دومی با موضوع هماهنگی بین علم و دین در سال آینده خواهد شد.

جامعه جهانی بهائی ژنو:

کارشناسان سازمان ملل آزار و سرکوب زنان بهائی در ایران را محکوم می‌کنند

۲ آبان ۱۴۰۳

گروهی ۱۸ نفره از گزارشگران ویژه سازمان ملل متحد و کارشناسان کارگروه‌های این سازمان، با انتشار نامه‌ای مشترک، جمهوری اسلامی ایران را به دلیل افزایش حملات اخیر علیه زنان بهائی ایران مورد سرزنش قرار دادند. زنان جامعه بهائی ایران هم به دلیل زن بودن و هم بهائی بودن، با آزار و ستم مضاعف روبرو هستند.

متن کامل این خبر، عیناً برگرفته از بیانیه جامعه جهانی بهائی با عنوان «هجده گزارشگر و کارشناس سازمان ملل متحد به طور مشترک هدف قرار دادن زنان بهائی توسط حکومت ایران را محکوم کردند و حکم مجموعاً ۹۰ سال زندان برای ۱۰ زن بهائی در اصفهان صادر شد» می‌باشد که در ادامه به صورت کامل آورده شده است.

بینش‌هایی از میدان عمل:

این قسمت از پادکست مشارکت بهائیان ایران در اجتماع را بررسی می‌کند

۷ آبان ۱۴۰۳

مرکز جهانی بهائی - در جدیدترین قسمت از پادکست سرویس خبری جامعه بهائی، مینا یزدانی، استاد تاریخ دانشگاه «ایسترن کنتاکی» (Eastern Kentucky University) در ایالات متحده، مشارکت عمیق جامعه بهائی ایران در اجتماع‌شان را بررسی کرد. دکتر یزدانی مثال‌هایی از این مشارکت‌ها را در چندین حوزه، از جمله بهداشت، کشاورزی و آموزش به اشتراک گذاشت. او توضیح داد که چگونه بهائیان ایران، از زمان تشکیل جامعه بهائی در اواسط قرن نوزدهم میلادی، با وجود آزار و سرکوب بی‌وقفه، تجسمی از استقامت سازنده بوده‌اند و به تلاش‌های خود برای خدمت به نیازهای اجتماع‌شان ادامه داده‌اند.

در میان این تلاش‌ها، دکتر یزدانی بر عادت مشورت و تصمیم‌گیری جمعی در جامعه بهائی تأکید کرد و به تأثیر آن در دوره انقلاب مشروطه ایران در اوایل قرن بیستم اشاره نمود. او گفت: «این امر طبیعتاً بر جامعه بزرگ‌تر تأثیر داشته و آن‌ها را با این ایده آشنا کرده که در مورد اینکه چه کسانی به جامعه بزرگ‌تر خدمت کنند حق انتخاب دارند.»

دکتر یزدانی به مشارکت مستقیم حضرت عبدالبهاء در ترویج فعالیت‌های کشاورزی در ایران اشاره کرد. این تلاش‌ها الهام گرفته از آموزه‌های بهائی بودند، آموزه‌هایی که بر نقش کشاورز به عنوان «اولین عامل فعال در جامعه بشری» تأکید می‌کنند. وی توضیح داد که حضرت عبدالبهاء بهائیان ایران را تشویق به کشت چای کردند تا کشور وابستگی بیش از حد به چای وارداتی نداشته باشد. «ایشان به وضوح می‌خواستند بهائیان ایران در هر زمینه‌ای نهایت تلاش خود را برای بهبود وضعیت کشور انجام دهند.»

همچنین تلاش‌های نوآورانه بهائیان در حوزه بهداشت عمومی و پروژه‌های بهداشتی قابل توجه هستند. این تلاش‌ها نه تنها متوجه نیازهای مبرم مادی افراد بودند بلکه در آن زمان ایده‌هایی جدید را معرفی می‌کردند. یکی از این ایده‌ها نصب دوش در حمام‌های سنتی ایرانی بود.

پیش از آن، این حمام‌ها به دلیل عدم تعویض مرتب آب، منبع عفونت و بیماری بودند. اما حمام‌های جدید و تمیزی که بهائیان تأسیس کردند، بر خلاف سایر حمام‌ها، به روی همه مردم، فارغ از دینشان باز بود؛ ابتکاری که به همه اعضای اجتماع نفع می‌رساند.

دکتر یزدانی همچنین در مورد این موضوع صحبت کرد که چگونه تعهد جامعه بهائی به اصل برابری زن و مرد هنجارهای اجتماعی رایج را به چالش کشیده است. او مثالی از قابلیت زنان در هر دو عرصه خصوصی و عمومی ارائه کرد. «بهائیان از همان ابتدا اصل برابری حقوق زن و مرد را در زندگی خصوصی، اجتماعی و اداری خود به کار بسته‌اند. برای مثال، در ازدواج بهائی حقوق زنان مبتنی بر برابری زن و مرد است.»

دکتر یزدانی توضیح داد که چگونه اولین مدارس بهائی در روستای کوچکی به نام ماهفروجک در مازندران شکل گرفتند. در این روستا یک رهبر مذهبی محلی که بهائی شده بود، مدارسی برای پسران و دختران تأسیس کرد. با وجود مخالفت‌هایی که در نهایت منجر به زندانی شدن و اعدام او شد، این اقدام، جنبشی تحول‌آفرین در عرصه آموزش در سراسر ایران ایجاد کرد.

این مدارس رویکرد متمایزی داشتند. آن‌ها آموزش اخلاقی و علمی را ترکیب می‌کردند و بر اصل برابری زن و مرد تأکید داشتند. دکتر یزدانی به مثال‌های مختلفی از پیشرو بودن رویکرد این مدارس اشاره کرد: «تنبیه بدنی در مدارس... در آن زمان امری عادی بود... اما مدارس بهائی این کار را نمی‌کردند. همچنین در آن زمان، مدارس مختلط تقریباً وجود نداشتند اما برای مدتی، هر کجا که ممکن بود، مدارس بهائی مختلط بودند.»

او به یک مثال به ویژه تاثیرگذار از دهه ۱۹۳۰ میلادی اشاره کرد: «مدیر مدرسه آباده که معلم هم بود... در ابتدای هر روز... سه‌تار می‌نواخت و سپس دانش‌آموزان همراه او سرود می‌خواندند... با توجه به زمان و شرایط، تفاوت شگفت‌انگیزی میان آنچه کودکان در آن مدرسه تجربه می‌کردند و آنچه در جامعه بزرگ‌تر می‌گذشت وجود داشت.»

هجده گزارشگر و کارشناس سازمان ملل متحد به طور مشترک هدف قرار دادن زنان بهائی توسط حکومت ایران را محکوم کردند و حکم مجموعاً ۹۰ سال زندان برای ۱۰ زن بهائی در اصفهان صادر شد

۱ آبان ۱۴۰۳

ژنو—۱ آبان ۱۴۰۳—گروهی ۱۸ نفره از گزارشگران ویژه سازمان ملل متحد و کارشناسان کارگروه‌های این سازمان، با انتشار نامه‌ای مشترک، جمهوری اسلامی ایران را به دلیل افزایش حملات اخیر علیه زنان بهائی ایران مورد سرزنش قرار دادند. این زنان، هم به دلیل زن بودن و هم بهائی بودن، با آزار و ستم مضاعف روبرو هستند.

کارشناسان سازمان ملل متحد در بیانیه خود گفته‌اند: «ما نسبت به آنچه به نظر می‌رسد افزایش هدف قرار دادن سیستماتیک زنان بهائی در سراسر ایران است، ابراز نگرانی جدی می‌کنیم. از جمله این اقدامات می‌توان به دستگیری، احضار برای بازجویی، ناپدید شدن، تفتیش منازل آن‌ها، مصادره اموال شخصی‌شان، محدودیت در رفت و آمد و همچنین محرومیت‌های طولانی‌مدت و متوالی آن‌ها از آزادی‌هایشان اشاره کرد.» این بیانیه قدرتمند و نگرانی این کارشناسان، بار دیگر با صدور حکم ۱۰ زن بهائی در اصفهان به مجموعاً ۹۰ سال زندان در هفته جاری تأیید شد.

این ۱۸ کارشناس نامه مزبور را در اواخر ژوئیه (اوایل مرداد) به حکومت ایران ارسال کردند و ضمن تشریح موارد نقض حقوق زنان بهائی در کشور خواستار پاسخگویی مسئولان شدند. به مقامات ایرانی ۶۰ روز فرصت داده شد تا پیش از عمومی شدن این نامه، به آن پاسخ دهند اما هیچ جوابی دریافت نشد. کارشناسان اخیراً نامه خود مبنی بر تداوم سرکوب جامعه بهائی توسط حکومت ایران را به شکل عمومی منتشر کردند.

گزارشگران ویژه سازمان ملل متحد و اعضای کارگروه‌های این سازمان، کارشناسان مستقلی هستند که توسط شورای حقوق بشر سازمان ملل متحد برای تحقیق، نظارت و گزارش موارد خاص نقض حقوق بشر در نقاط مختلف جهان منصوب می‌شوند. این کارشناسان عهده‌دار مأموریت‌هایی در زمینه حقوق زنان و دختران، آزادی دین یا عقیده، تجمع مسالمت‌آمیز، آموزش و پرورش، آزادی بیان و بسیاری موضوعات دیگر هستند. آن‌ها همچنین مأموریت‌هایی ویژه در مورد کشورهایمانند جمهوری اسلامی ایران دارند که نگرانی‌های جدی حقوق بشری در مورد آن‌ها وجود دارد.

در حال حاضر زنان بهائی دو سوم تمام موارد آزار و اذیت بهائیان در ایران را تشکیل می‌دهند. از جمله این آزارها می‌توان به بازداشت خودسرانه، محرومیت از تحصیل، تفتیش منازل، جدا کردن آن‌ها از خانواده، احضارهای حقوقی، محاکمه بر اساس اتهامات کیفری واهی و حبس‌های طولانی‌مدت و ناعادلانه اشاره کرد. آمارها همچنین نشان می‌دهد که زنان بهائی بیش از سایرین از اثرات منفی این سرکوب‌ها آسیب می‌بینند.

سیمین فهندژ نماینده جامعه جهانی بهائی در سازمان ملل در ژنو می‌گوید: «وقتی زنان بهائی مورد حمله قرار می‌گیرند، تمام خانواده درد و رنج این بی‌عدالتی را احساس می‌کند. این هفته بار دیگر شاهد محکومیت بی‌رحمانه و کاملاً ناعادلانه ۱۰ زن بی‌گناه بهائی در اصفهان به ۵ یا ۱۰ سال زندان بوده‌ایم. اکنون فرزندان این زنان، همچون بسیاری از دیگر کودکان، از آغوش مادران‌شان گرفته خواهند شد. همسران، دختران و خواهران بدون هیچ دلیلی و فقط به خاطر باورشان از عزیزان‌شان جدا می‌شوند.»

«حکومت ایران از جنیش سال ۲۰۲۲ (۱۴۰۱)، به دنبال سرکوب شدید گروه‌های مختلف، به ویژه زنان، بوده است. زنان بهائی که به دلیل بهائی بودن خود دهه‌هاست با ستم‌هایی از جمله بازداشت خودسرانه، زندانی شدن، محرومیت از تحصیل و سایر فشارها مواجه هستند، اکنون بیشتر تحت تأثیر سیاست‌های تبعیض‌آمیزی قرار می‌گیرند که آن‌ها را هم به دلیل جنسیت و هم اعتقادشان هدف قرار می‌دهد و همچنین اخیراً محکوم شدن این ۱۰ زن به زندان، تنها به دلیل باورهایشان، واقعیت فوری نگرانی‌های کارشناسان سازمان ملل را به وضوح نشان می‌دهد.»

خانم فهندژ گفت: «این ۱۸ کارشناس سازمان ملل، که هر کدامشان وجدان جمعی کل بشریت را در حوزه‌های خاصی نمایندگی می‌کنند، اکنون همه با هم از حکومت ایران خواسته‌اند که آزار زنان بهائی و در حقیقت همه بهائیان را پایان دهد. این اقدامی استثنایی و پیامی قدرتمند به مقامات حکومت ایران است که آن‌ها دیگر نمی‌توانند اقدامات شنیع خود علیه بهائیان را پشت پروپاگاندای نفرت و دروغ‌پردازی درباره این جامعه پنهان کنند. امروز برای جامعه جهانی واضح شده است که بهائیان در ایران تنها به یک دلیل، یعنی به خاطر باورهایشان، مورد آزار و اذیت قرار می‌گیرند. بیانیه این ۱۸ فرد برجسته، که هر یک توسط سازمان ملل به‌عنوان متخصص حقوق بشر انتخاب شده‌اند، گواهی بر این واقعیت است.»

کارشناسان سازمان ملل خواستار اقدام فوری حکومت ایران و آزادی بلافاصله همه زنان بهائی شده‌اند. آن‌ها می‌گویند زندانیان باید از مراقبت‌های پزشکی فوری و کامل برخوردار شوند و سازوکارهایی برای پاسخگو کردن ناقضان حقوق زنان بهائی در نظر گرفته شود.

کارشناسان همچنین می‌گویند که آن‌ها «علاوه بر این، نگران تداوم جرم‌انگاری آزادی دین یا باور، آزادی بیان و عقیده و حق مشارکت اعضای اقلیت دینی بهائی در جنبه‌های مختلف حیات فرهنگی جامعه‌شان از سوی حکومت ایران هستند.»

کارشناسان سازمان ملل متحد اضافه می‌کنند: «ماهیت سیستماتیک این نقض حقوق‌ها نشان‌دهنده الگوی مستمری از تبعیض هدفمند و سرکوب این جامعه و اعضای آن به دلیل هویت دینی آن‌ها است. ما همچنین از این بابت نگران هستیم که این گروه از افراد ستم‌دیده، هم به عنوان زن و هم به عنوان اعضای اقلیت دینی بهائی با آزار و سرکوب مضاعف و تقاطعی (intersectional) مواجه هستند. علاوه بر این، ما نسبت به اثرات قابل توجه رعب و وحشت اتهامات مزبور که بر سایر اعضای اقلیت دینی بهائی و بر امکان بهره‌مندی آن‌ها از حقوق و آزادی‌های انسانی شان تحمیل می‌کند ابراز نگرانی می‌کنیم.»

این اقدام تاریخی گزارشگران ویژه و کارشناسان سازمان ملل به این موضوع به دنبال انتشار دو گزارش کمیته حقیقت‌یاب سازمان ملل متحد در مورد ایران صورت می‌گیرد که موارد نقض حقوق بشر بهائیان در پی جنبش سال ۲۰۲۲ (۱۴۰۱) را مستند می‌کند و جزئیات مفصلی از تأثیر سرکوب زنان بهائی و در سطحی وسیع‌تر، تمامی بهائیان ایران توسط حکومت ایران ارائه می‌دهد. این گزارش‌ها بهائیان را «ستم‌دیده‌ترین اقلیت دینی در جمهوری اسلامی ایران» نامیدند و افزودند که از زمان اعتراضات، افزایش قابل توجهی در نفرت‌پراکنی علیه بهائیان و آزار و سرکوب زنان بهائی صورت گرفته است.

آزار و سرکوب بهائیان در ۴۵ سال گذشته توسط جمهوری اسلامی ایران نیز در گزارشی در آوریل ۲۰۲۴ (فروردین ۱۴۰۳) توسط سازمان «دیده‌بان حقوق بشر» با عنوان «چکمه روی گردنم» تشریح شد. این گزارش مشخص کرد که برخورد حکومت ایران با بهائیان مصداق جنایت سرکوب علیه بشریت محسوب می‌شود. زنان بهائی با همان فشارهایی مواجه هستند که همه زنان در ایران تجربه می‌کنند اما علاوه بر آن، از دسترسی به آموزش و اشتغال محروم هستند و به دلیل اعتقاد به آئین بهائی دستگیر و زندانی می‌شوند.

خانم فهندژ گفت: «هیچ انسانی نباید هرگز به دلیل جنسیت، باور، نژاد یا قومیت خود مورد آزار و اذیت قرار گیرد. توانمندسازی زنان، اجتماع را صلح‌آمیزتر، باثبات‌تر و شکوفاتر می‌کند و اقدام صحیحی است. اما متأسفانه در ایران، نه تنها زنان از هر سو تحت فشار هستند، بلکه اعضای اقلیت‌های دینی مانند بهائیان، با تبعیض مضاعف روبرو می‌شوند، تبعیض‌هایی که بر فشارهای اجتماعی و اقتصادی پیش روی آن‌ها و خانواده‌هایشان می‌افزاید. مسعود پزشکیان، رئیس‌جمهور جدید ایران، دوره ریاست جمهوری خود را با وعده «برابری برای همه» آغاز کرد. او اکنون باید نشان دهد که سخنانش شامل بهائیان نیز می‌شود، بهائینی که هر گونه نقض فاحش و قابل تصور حقوق بشر را تحمل کرده‌اند و سزاوار زندگی به‌عنوان شهروندان برابر در کشور خودشان هستند.»

پیشینه

- در آخرین تحولات مربوط به سرکوب زنان بهائی در ایران، در تاریخ ۲۱ اکتبر، ۱۵ زن بهائی به مجموع ۹۰ سال زندان، جریمه‌های سنگین، مصادره اموال، ممنوعیت سفر و سایر محدودیت‌ها محکوم شدند. خانم‌ها ندا بدخش، آرزو سبحانیان، یگانه روح‌بخش، مژگان شاه‌رضایی، پرستو حکیم، یگانه آگاهی، بهاره لطفی، شانا شوقی‌فر، نگین خادمی و ندا عمادی به اتهام «تبلیغ علیه نظام» و «فعالیت تبلیغی و آموزشی مغایر با شرع» محکوم شدند.

این فعالیت‌ها «برگزاری کلاس‌های آموزشی زبان انگلیسی، نقاشی، موسیقی، یوگا و اردوهای طبیعت‌گردی برای خردسالان، نونهالان و نوجوانان ایرانی و افغانستانی» عنوان شده‌اند. ۱۰ زن در اصفهان، که اکثراً در دهه ۲۰ و ۳۰ زندگی خود هستند دستگیر و محاکمه شده‌اند. این اتهام‌ها نتیجه شکایت‌های خصوصی همسایگان این بهائیان است که با فشار مأموران دولتی و با تهدید تلفنی و احضار این همسایگان به دادگاه اخذ شده است. با وجود اینکه دادگاه هنوز در حال برگزاری است، این ۱۰ زن عملاً مجرم شناخته شده‌اند.

این محکومیت‌ها تحت ماده ۵۰۰ مکرر قانون مجازات اسلامی صادر شده است، قانونی که در حقیقت آزادی وجدان در اعتقادات دینی را جرم‌انگاری می‌کند. این زنان در مجموع به ۹۰ سال زندان، ۹۰۰ میلیون تومان جریمه نقدی، مصادره اموال به نفع حکومت، ممنوع الخروجی و منع استفاده از شبکه‌های مجازی محکوم شدند. دادگاه در خصوص احکام صادر شده برای یگانه آگاهی، نگین خادمی و یگانه روح‌بخش اعلام کرده که یک‌سوم از ۱۰ سال حبس آن‌ها به تعلیق درآمده است.

همچنین، نیمی از حبس ۱۰ ساله ندا بدخش، پرستو حکیم، آرزو سبحانیان، مژگان شاه‌رضایی و شانا شوقی‌فر و چهار سال از حبس پنج ساله ندا عمادی و بهاره لطفی نیز تعلیقی عنوان شده است.

- در دو ماه مارس و آوریل سال ۲۰۲۴، حداقل ۷۲ نفر از ۹۳ بهائی احضار شده به دادگاه یا زندان، یعنی بیش از سه چهارم این تعداد زن بوده‌اند. در ماه‌های اخیر، حملات علیه زنان بهائی بیش از پیش افزایش یافته است.
- مادری در شیراز در حضور کودک دو ساله خود دستگیر شد. مادر دیگری در تبریز که فرزندی چهارساله داشت، با وجود بستری بودن پدرش در بخش مراقبت‌های ویژه، دستگیر شد. در همین حال، دو زن دیگر، یکی در فردیس و دیگری در ارومیه، توسط مأموران اطلاعات دستگیر شدند. وسایل یکی از آن‌ها ضبط شد.
- ۲۶ بهائی، از جمله ۱۶ زن، در مجموع به ۱۲۶ سال حبس محکوم شده‌اند که نشان‌دهنده هدف قرار دادن مداوم زنان در جامعه بهائی است.

- شش زن بهائی دیگر از اصفهان به مدت یک ماه در بند قرنطینه زندان دولت‌آباد، تحت شرایطی سخت، در بازداشت به سر بردند. تأخیرهای عمدی در دسترسی به مراقبت‌های پزشکی یا آب گرم، عدم اطلاع‌رسانی در مورد دلایل دستگیری یا تفهیم اتهامشان، نشانگر روش‌های بی‌رحمانه جدید حکومت ایران علیه جامعه بهائی است.
- اقدامات سرکوب‌گرانه حکومت ایران علیه بهائیان ریشه در یادداشتی با عنوان «مسئله بهائیان» دارد. این سند در سال ۱۹۹۱ (۱۳۶۹)، توسط آیت‌الله علی خامنه‌ای، رهبر کشور، امضا شده و خواستار «مسدود شدن پیشرفت و توسعه جامعه بهائی» است. اقدامات علیه بهائیان بعدها در اسناد رسمی دولتی دیگری تثبیت شد، از جمله اسناد افشا شده در سال‌های ۲۰۰۶ (۱۳۸۵-۱۳۸۴)، ۲۰۰۷ (۱۳۸۶-۱۳۸۵) و ۲۰۲۰ (۱۳۹۰-۱۳۸۹). این اسناد تأییدی بر تلاش طولانی‌مدت برای سرکوب جامعه بهائی است.

- گزارش آوریل ۲۰۲۴ (فروردین ۱۴۰۳) «دیده‌بان حقوق بشر» با عنوان «چکمه روی گردنم: جنایت مقامات ایران در آزار و اذیت بهائیان ایران»، به طور گسترده در رسانه‌ها مورد توجه قرار گرفت و تصریح کرد که طبق قوانین کیفری بین‌المللی، ۴۵ سال سرکوب سیستماتیک بهائیان توسط حکومت ایران، مصداق جنایت علیه بشریت محسوب می‌شود.

- بیانیه مشترک کارشناسان سازمان ملل متحد به دنبال گرامیداشت بین‌المللی کمپین #داستان_ما_یکیست منتشر می‌شود. این کمپین توسط جامعه جهانی بهائی در سال ۲۰۲۳ (۱۴۰۲) راه‌اندازی شد و تا سال ۲۰۲۴ (۱۴۰۳) ادامه یافت. هدف این کمپین گرامیداشت چهلمین سالگرد اعدام ۱۰ زن بهائی در سال ۱۹۸۳ (۱۳۶۲) در شیراز، و جلب توجه به تبعیض جنسیتی و سرکوب دینی در ایران بوده است.

- نامه گزارشگران ویژه و کارشناسان کارگروه‌های سازمان ملل خطاب به جمهوری اسلامی ایران، توسط این افراد و گروه‌ها امضا شده است: الکساندرا زانتاکی (Alexandra Xanthaki)، گزارشگر ویژه در زمینه حقوق فرهنگی؛ آئوا بالده (Aua Balde)، گزارشگر ویژه و رئیس کارگروهی پنج نفره در زمینه ناپدید شدن قهری یا ناخواسته؛ دوروتی استرادا-تانک (Dorothy Estrada-Tanck)، گزارشگر ویژه و رئیس کارگروه پنج نفره در زمینه تبعیض علیه زنان و دختران؛ فریدا شهید (Farida Shaheed)، گزارشگر ویژه در زمینه حق آموزش و پرورش؛ جینا رومرو (Gina Romero)، گزارشگر ویژه در زمینه حقوق آزادی تجمعات مسالمت‌آمیز؛ آیرین خان (Irene Khan)، گزارشگر ویژه در زمینه ترویج و حفاظت از حق آزادی بیان و عقیده؛ جاوید رحمان، گزارشگر ویژه وضعیت حقوق بشر در جمهوری اسلامی ایران؛ نازیلا قانع، گزارشگر ویژه در زمینه آزادی دین یا عقیده؛ نیکلاس لورات (Nicolas Levrat)، گزارشگر ویژه در زمینه مسائل مربوط به اقلیت‌ها؛ ریم السالم (Reem Alsalem)، گزارشگر ویژه در زمینه خشونت علیه زنان و دختران و علل و پیامدهای آن.

raasti.bahaisofiran.org

آغاز کار کانال جدید تلگرام «راستی»

از این پس تلگرام «راستی» را از آدرس [T.me/RaastiSite](https://t.me/RaastiSite) دنبال کنید. وبسایت «راستی» که از تیرماه ۱۴۰۰ زیر نظر دفتر جامعه جهانی بهائی در ژنو راه اندازی شده است، تلاش دارد تا با ارائه اطلاعات مستند، به شبهات، اتهامات و دروغ‌هایی که طی دهه‌ها علیه بهائیان مطرح شده پاسخ داده و فرصت آشنایی ایرانیان با حقیقت آئین بهائی را آنگونه که هست فراهم آورد. این کانال، تنها یکی از پلتفرم‌هایی است که «راستی» از طریق آن با مخاطبین خود در ارتباط است. شما می‌توانید «راستی» را از طریق شبکه‌های اجتماعی زیر نیز دنبال کنید:

[Raasti_site](https://t.me/Raasti_site)

[Raasti.site](https://www.instagram.com/Raasti.site)

[Raasti.website](https://www.youtube.com/Raasti.website)

[Raasti_site](https://www.tiktok.com/Raasti_site)